

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Wietrzo, 18.02. 2001 Nr 7 (263)

WIERZĘ !

W BOGA OJCA

„Bóg miłosierny i litościwy”

Imię Boże „Ja Jestem” lub „On Jest” wyraża wierność Boga, który mimo niewierności ludzkiego grzechu i kary, na jaką człowiek zasługuje, zachowuje „swą łaskę w tysiączne pokolenie”. Bóg objawia, że jest „Bogaty w miłosierdzie”, aż do dania swojego jedynego Syna.. Jezus, oddając swoje życie, by wyzwolić nas z grzechu, objawi, że On sam nosi imię Boże: „Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie, że JA JESTEM”.

W JEZUSA CHRYSTUSA SYNA BOŻEGO JEDNORODZONEGO

II Chrystus

Anioł ogłosił pasterzom narodzenie Jezusa jako narodziny obiecanego Izraelowi Mesjasza: „Dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz, Pan”. Od początku jest On Tym, „którego Ojciec poświęcił i posłał na świat”, który począł się jako „święty” w dziewiczym łonie Maryi. Józef został powołany przez Boga, by wziął do siebie Maryję, swoją Małżonkę, „albowiem z Ducha Świętego jest to, co się w niej poczęło”, oraz żeby Jezus, „zwany Chrystusem”, narodził się z Małżonki Józefa w mesjańskim potomstwie Dawida.

W DUCHA ŚWIĘTEGO

Symbol Ducha Świętego

Ogień. Podczas gdy woda oznaczała narodzenie i płodność życia udzielanego w Duchu Świętym, ogień symbolizuje przekształcającą energię dzieł Ducha Świętego. Prorok Eliasza, który „powstał jak ogień, a słowo jego płonęło jak pochodnia” swoją modlitwą sprowadza ogień z nieba na ofiarę na górze Karmel; jest on figurą ognia Ducha Świętego, który przekształca wszystko, czego dotknie. Jan Chrzciciel, który „pójdzie przed Panem w duchu i mocy Eliasza”, zapowiada Chrystusa jako Tego, który „chrzcić ... chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem”, tym Duchem, o którym Jezus powie: „Przyszedłem rzucić ogień na ziemię, i jakże bardzo pragnę, ażeby on już zapłonął”. W postaci języków „jakby z ognia” Duch Święty spoczywa na uczniach w poranek Pięćdziesiątnicy i napędza ich sobą. Tradycja duchowa zachowa tę symbolikę ognia jako jedną z najlepiej wyrażających działanie Ducha Świętego. „Ducha nikt ga-

ścić”.

Zawierzmy Maryi Rozważania o Matce Boga i Matce ludzi

PIERWOWZÓR KOŚCIOŁA

Boża Rodzicielka - uczy Sobór Watykański II - jest pierwowzorem Kościoła w porządku wiary, miłości i doskonałego zjednoczenia z Chrystusem. Wyprzedziła Ona najdoskonalej i osobiście Kościół, który sam także słusznie nazywany jest matką i dziewczycą - stając się wzorem dziewicy i zarazem matki" (KK 63).

Możemy powiedzieć, że Kościół, wpa-
trując się w Matkę swojego Pana, uczy się od Niej jak być ludem żyjącym w Nowym Przymierzu z Bogiem. Kościół przez wiarę, posłuszeństwo i miłość oraz doskonale zjednoczenie z Chrystusem ma -w ślad za Maryją- realizować swoje powołanie matki i dziewczicy. Kościół staje się matką, gdy przez głoszenie słowa Bożego i przez sprawowanie sakramentów, a zwłaszcza chrztu, rodzi do nowego życia w Bogu. Kościół jest też dziewczycą, kiedy nieskazitelnie i w czystości dochowuje wiary Chrystusowi-Oblubieńcowi.

Maryja jako pierwsza z ludu Bożego Nowego Przymierza przeszła drogę pielgrzymującego Kościoła, prowadzącą do pełnego zjednoczenia z Bogiem we wspólnocie świętych. Doświadczyla na niej wielkości daru Bożego, od Niepokalanego Poczęcia po Wniebowzięcie, jak również zbawiennych skutków swojej odpowiedzi na ten dar. Dlatego też może być -i jest rzeczywiście- obecna na drodze-pielgrzymce Kościoła poprzez przestrzeń i czas. Jest niejako „zwierciadłem”, w które ustawicznie wpatruje się Kościół kontrolując swoją drogę, czy prowadzi ona rzeczywiście ku ostatecznemu spotkaniu z Panem.

Możemy powiedzieć, że Kościół będzie w pełni sobą tylko wówczas, gdy będzie w swej istocie taki jak Maryja. Przed całym zatem Kościołem i przed każdym z nas stoi zadanie wstępowania w ślady Dziewicy Maryi.

MATKA KOŚCIOŁA

Maryja jest obecna w misterium Kościoła również jako jego Matka. Stanowi Ona nie tylko wzór dla Kościoła, ale pomaga mu w urzeczywistnianiu tego wzoru; współdziała swą macierzyńską

miłością w rodzeniu i wychowywaniu synów i córek Kościoła.

Macierzyńska misja Dziewicy z Nazaretu wobec Kościoła ma swój początek w samej tajemnicy Wcielenia - Matka Chrystusa-Głowy Kościoła staje się Matką całego Mistycznego Ciała. Potem nadeszła chwila uroczystej proklamacji tego macierzyństwa przez umierającego na Krzyżu Chrystusa. Macierzyństwo Maryi wobec Kościoła „zostaje wyraźnie określone i ustanowione: *wylania się zaś z całej dojrzałości paschalnej tajemnicy Odkupiciela*” (RM 23). Jako Matka dana Kościołowi Maryja znalazła się w końcu w jerozolimskim Wieczerniku, gdzie uczniowie oczekiwali na dar Ducha Świętego. Uczestniczyła tam niejako w narodzinach Kościoła.

Nazywając Maryję Matką Kościoła stwierdzamy, że Dziewica z Nazaretu, jako Matka Chrystusa, miała macierzyński wpływ na formowanie Kościoła i że aktualnie kontynuuje swoją macierzyńską misję, troszcząc się o rozwój całej wspólnoty chrześcijańskiej. Taki jest zbawczy zamysł Boży. To Bóg chce, „by - podobnie jak w każdej domowej wspólnocie - i w Jego rodzinie, jaką jest Kościół, była obecna Niewiasta, która w ukryciu i powodowana wolą służenia czuwałaby nad nią oraz łaskawie strzegła jej kroków, dopóki nie nadejdzie chwalebny dzień Pański” (MC, wstęp).

Cały Kościół cieszy się tym darem Matki. Właśnie w swoim macierzyńskim powołaniu Maryja jest nam najbliższa. Doświadczamy wszyscy tej bliskości. Tak było przez wieki, tak jest i dzisiaj. Pragniemy jak najlepiej odpowiadać na ten zbawczy dar. Czynimy to przede wszystkim naszym życiem - żyjąc jako prawdziwi synowie Kościoła.

***Lecz Maryja zachowywała
wszystkie te sprawy i rozwa-
żała je w swoim sercu*** Łk
2,19

***Wierni powinni z odnowionym
zapalem powrócić do Biblii*** J.P.II

Dziś tj. 18.02.2001 r. NIEDZIELA 7 zw. C □ Dziś po południu o godz. 15.00 Nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia a po nabożeństwie będzie zebranie Rady

Parafialnej. □ Msze św. codzienne o godz. 17.00 □ We środę 21.02. Przed Mszą św. Nowenna Nieustająca, hołd-Matce Bożej składają dzieci kl. II □ We czwartek 22.02 Święto Katedry św. Piotra Apostoła. W tym dniu modlimy się w intencji następcy św. Piotra, papieża Jana Pawła II □ Spotkania w tym tygodniu: w środę o godz. 19.00 Matki dzieci kl II, we czwartek o godz. 19.00 Grupa modlitewno - biblijna w piątek młodzież - Kurs przedmałżeński o godz. 20.15 □ Sprawa sprzątania w kościele. □ Przedpłata na Biblię.

Chrzest w Kościele - Wtajemniczenie chrześcijańskie

Tam gdzie chrzest dzieci stał się wszerokim zakresem zwyczajną formą celebracji tego sakramentu, wszystko to stało się jednym obrzędem, który zawiera w sposób bardzo skrócony przygotowujące etapy wtajemniczenia chrześcijańskiego. Chrzest dzieci ze swej natury wymaga *katechumenatu pochrzcielnego*. Nie chodzi tylko o późniejsze nauczanie, lecz także o konieczny rozwój łaski chrztu w miarę dorastania osoby. Temu celowi powinni służyć *katechizm*.

W tym tygodniu za łaskę chrztu świętego dziękują: 20.02 Dariusz Szombara; 21.02 Janusz Albrycht, Agnieszka Kozak, Ewa Przybyła; 22.02 Janina Drożdżak, Monika Dziadowicz, Maria Michałczyk, Krystyna Wójtowicz; 23.02 Krystyna Kreżalek; 24.02 Agnieszka Wójtowicz, Krzysztof Nawrocki.

Małżeństwo w Panu

Jednoznaczne podkreślenie nierozzerwalności więzi małżeńskiej mogło zaniepokoić i wydawać się wymaganiem nie do wykonania. Jednak Jezus nie obarczył małżonków ciężarem niemożliwym do udźwignięcia. Przychodząc, by przywrócić pierwotny porządek stworzenia, naruszony przez grzech, Jezus daje siłą i łaskę do przeżywania małżeństwa w nowych wymiarach Królestwa Bożego. Za łaskę sakramentu małżeństwa dziękują w rocznicę jego ślubu: 22.02 Wioletta i Adam Mazur; 24.02 Maria i Bogusław Soltysik.

Wierzę w życie wieczne.

Bóg stopniowo objawiał swojemu ludowi

prawdę o zmartwychwstaniu umarłych. Nadejście na cielesne zmartwychwstanie zmarłych pojawia się jako wewnętrzna konsekwencja wiary w Boga, Stwórcę całego stworzenia, z duszą i ciałem.

W rocznicę śmierci polecamy Miłosierdziu Bożemu dusze wiernych zmarłych: 19.02 + Mieczysław Leś; 20.02 + Tadeusz Artabuz; 22.02 + Józef Penar, + Stanisław Zajdel, +Aleksander Ziemia. 25.02 + Helena Bieniek, + Stefania Wójtowicz. *Wieczne odpoczywanie racz im dać Panie!*

Msze św. 1. pon. 19.02 +

2. wt. 20.02 śr. + Stanisława i Stanisław Zajchowski; 3. śr 21.02 + Tadeusz Artabuz ; 4. czw. 22.02.+ Janina Smaga ;

5. piąt. 23.02 .....

6. sob. 24.02 O błogosławieństwo dla rodz. Szpiechów; 7. n. 25.02 + Emilia Helnarska, + Andrzej Kozubal

W kościele sprząтали : Kazimiera Orłowska, Teresa i Krzysztof Zborowski, Barbara Jakubik. *Bóg zapłać!*

Uwaga „Szkoła Modlitwy” Termin spotkań

KL. V - piątek
KL. VI - wtorek
KL I G - poniedz.
KL IIG - środa

18 lutego 2001
VII Niedziela Zwykła C

Ewangelia wg. św. Łukasza (R. 6)

Biada wam, gdy wszyscy ludzie chwalić was będą. Tak samo bowiem przodkowie ich czynili fałszywym prorokom. Lecz powiadam wam, którzy słuchacie: Miłujcie waszych nieprzyjaciół; do-

brze czyńcie tym, którzy was nienawidzą; błogosławcie tym, którzy was przeklinają, i módlcie się za tych, którzy was oczerniają.

List apostołski
Novo Millennio Ineunte
Ojca Świętego Jana Pawła II

do biskupów, duchowieństwa i wiernych na zakończenie Wielkiego Jubileuszu Roku 2000

Do Biskupów, do Kapłanów i Diakonów, do Zakonników i Zakonnice oraz wszystkich Wiernych

Pełnia czasu

Z okazji Roku Świętego uczyniono też wiele, aby zgromadzić cenne pamiątki świadków wiary XX wieku. Wspominaliśmy ich uroczystie 7 maja 2000 r. wraz z przedstawicielami innych Kościołów i Wspólnot kościelnych w sugestywnej scenerii Koloseum, które jest symbolem dawnych prześladowań. Tego dziedzictwa nie wolno roztrwonić, ale trzeba je uczynić przedmiotem-nieustającego dziękczynienia i wytrwałego naśladowania.

Kościół pielgrzymujący -

8. Idąc niejako śladami świętych, przybywali do Rzymu, do grobów Apostołów, niezliczeni synowie Kościoła, pragnący dać świadectwo wiary, Wyznać grzechy) uzyskać zbawcze miłosierdzie. W tym roku wielkie wrażenie wywarły na mnie nie tylko tłumy, które podczas różnych uroczystości wypełniały plac św. Piotra. Nierzadko przyglądałem się też uważnie długim szeregom pielgrzymów, oczekujących cierpliwie na przejście przez próg Drzwi Świętych.

Usiłowałem sobie wyobrazić historię życia każdego z nich, złożoną z radości, lęków i cierpień; historię, w którą wszedł Chrystus i która w dialogu z Nim odnajdywała znów drogę nadziei.

Obserwując napływające nieustannie grupy wiernych, dostrzegałem w nich jakby żywy obraz Kościoła pielgrzymującego, tego Kościoła, który - jak powiada św. Augustyn - kroczy „pośród prześladowań świata i pociągów Bożych”. Naszym oczom dostępna jest tylko zewnętrzna strona tego niezwykłego wydarzenia. Czyż bowiem zdoła ktoś zmierzyć wielkie dzieła łaski, jakie dokonały się w sercach? Wypada tu raczej przyjąć postawę milczącej adoracji, ufając pokornie w tajemnicze działanie Boga i wielbiąc Jego miłość, która nie zna końca: *Misericordias Domini In aeternum cantabo*“

Młodzież

9. Liczne spotkania jubileuszowe gromadziły bardzo różne kategorie osób, których naprawdę masowe uczestnictwo wystawiało czasem na próbę siły organizatorów i animatorów, zarówno kościelnych, jak i świeckich. Pragnę skorzystać ze sposobności, jaką jest ten List, aby przekazać wszystkim słowa serdecznego podziękowania. Niezależnie jednak od liczebności pielgrzymów wielokrotnie wzruszała mnie ich postawa głębokiej modlitwy, refleksji i komunii, jaką przejawiali zwykle podczas tych spotkań.

A jakże nie wspomnieć w szczególnie sposób o pełnym radości i entuzjazmu zgromadzeniu młodzieży? Jeśli jakiś obraz Jubileuszu Roku 2000 mocniej niż inne utkwił nam w pamięci, to będzie to z pewnością obraz ogromnej rzeszy młodych, z którymi udało mi się nawiązać jak gdyby bezpośredni dialog, oparty na wzajemnej sympatii i na głębokim zrozumieniu. Toczył się on już od pierwszej chwili, gdy powitałem ich na placu św. Jana na Lateranie i na placu św. Piotra. Później widziałem ich przechadzających się tłumnie ulicami Rzymu, radosnych -jak przystało na ludzi młodych - ale zarazem zamyślonych, spragnionych modlitwy, poszukujących sensu życia i prawdziwej przyjaźni. Im samym i wszystkim, którzy ich widzieli, niełatwo będzie wymazać z pamięci tamten tydzień, w którym Rzym stał się „młody z młodymi”. Nie sposób też zapomnieć liturgii eucharystycznej sprawowanej w Tor Vergata. Kolejny raz młodzi okazali się szczególnym darem Ducha Bożego dla Rzymu i dla Kościoła.